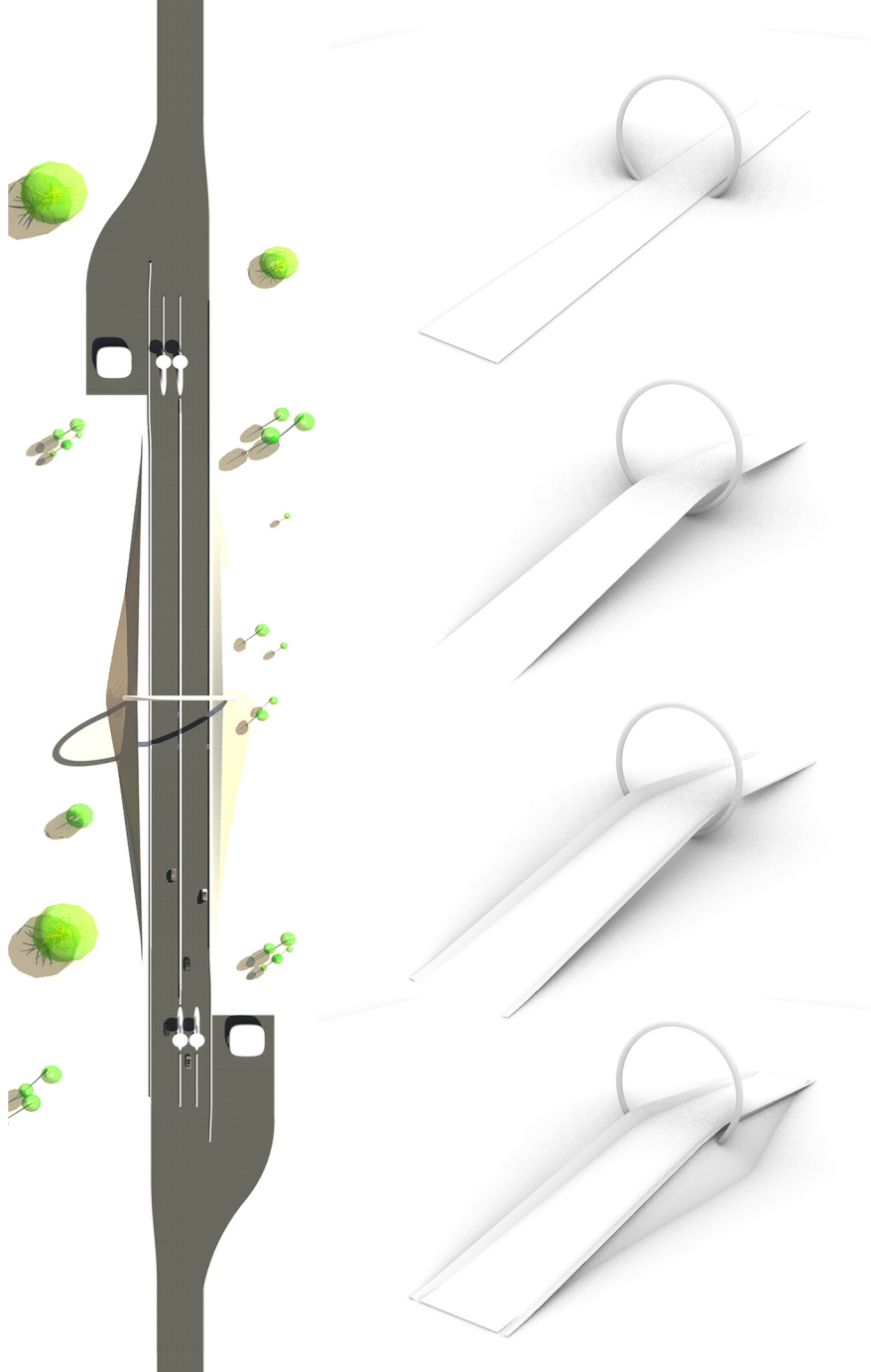

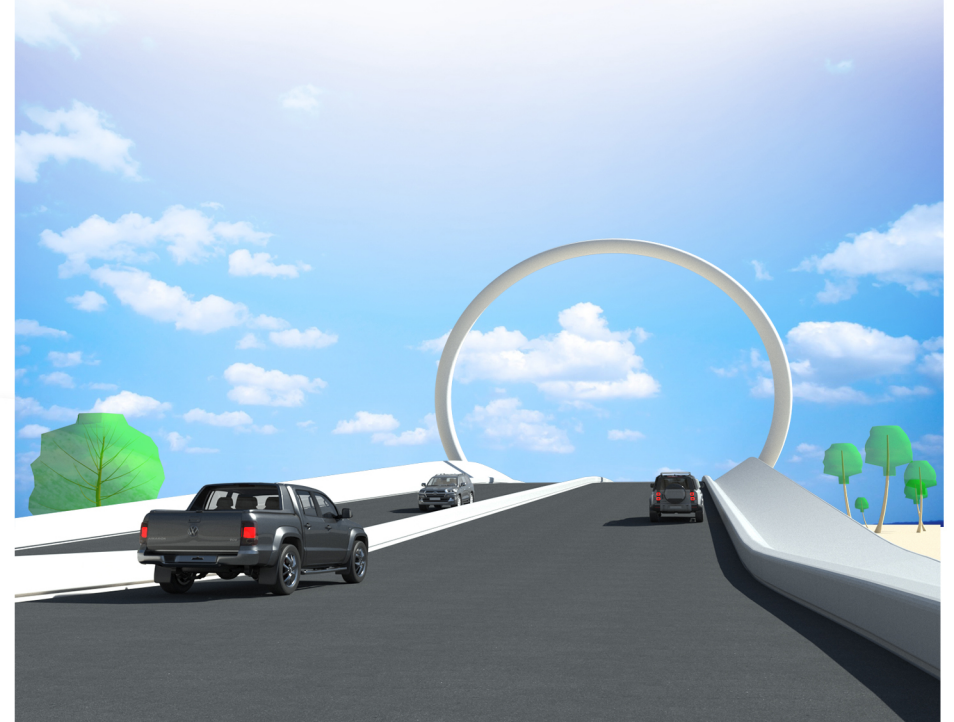

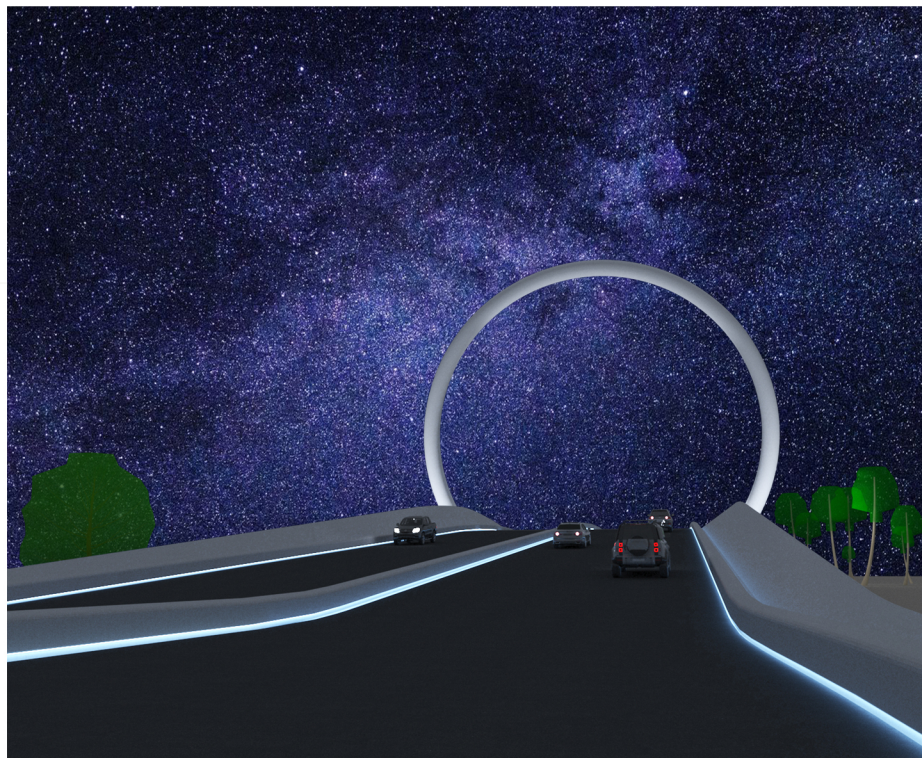
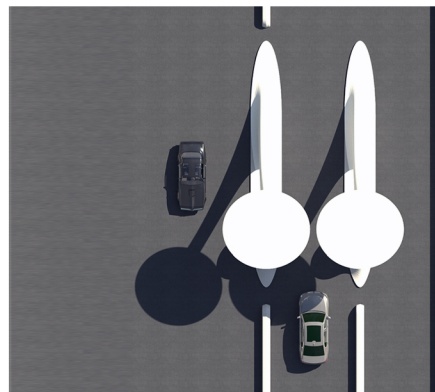
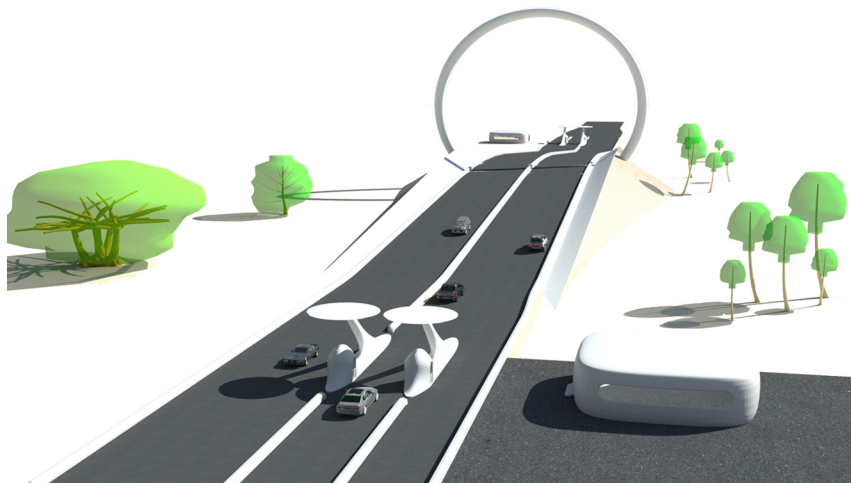
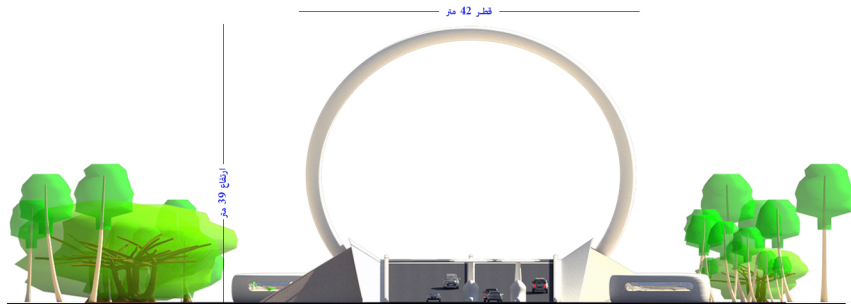
چابهار سرزمینی با طبیعتی بسیار شگفت انگیز، کوه هایی گسترده که در دل خود چشمه هایی جوشان از گل دارند و جنگل هایی با درختانی افسانه ای که از دل آب شور قد برافراشته اند، دریاچه هایی صورتی رنگ و سواحل آبی درخشان و شب تاب، آنچنان آبی که گویی آسمانی دیگر بر زمین نقش بسته است، طبیعتی بی تکرار و ماندگار که تصویری از متفاوت بودن را پیش چشم انسان می گذارد. به همین دلیل سردر ورودی منطقه ی آزاد چابهار می تواند صرفا سازه ای کاربردی و تکراری و آشنا باشد. آیت ورودی باید یک نماد باشد.

عنصری که عبور از آن تجربه ای ماندگار خلق کند و هویت این سرزمین را در ذهن مسافران و تجار حک کند. طراحی فرمی باشکوه اما ساده، دارای مفهومی قدرتمند، با پیشینه ای تاریخی می تواند در ذهن مخاطب ثبت شود. در این اثر مفهوم پیمان ایده ی اصلی طراحی است، مفهومی که در بطن منطقه ی آزاد حضوری پررنگ دارد. منطقه ای که اساس شکل گیری اش بر پیمان های اقتصادی و قراردادهای ملی و فراملی استوار است.

در تاریخ کشور ایران، حلقه نمادی از پیمان بوده است، نشانی از تعهد و ورود به مرحله ای تازه و تا امروز در فرهنگ ما به معنای اتحاد باقی مانده است.

در این اثر ، حلقه ی عظیمی با قطر بیرونی 42 متر در مسیر ورودی قرار می گیرد، جاده با شیبی ملایم به سمت آن بالا می رود و چشم انداز رانندگان به تدریج از اطراف جدا می شود و به میان زمین و آسمان می رسد. در این نقطه، حلقه به عنوان تنها ایمان در میدان دید ظاهر می شود، نه به عنوان یک حجم بی جان، بلکه به عنوان تجربه ای متفاوت از فضا و مکان.

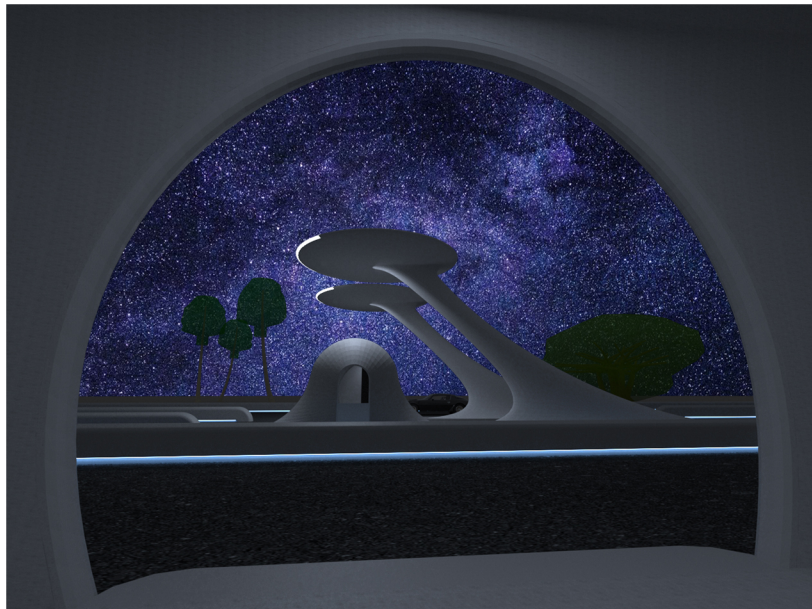

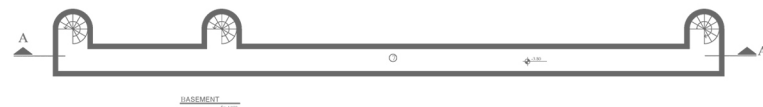
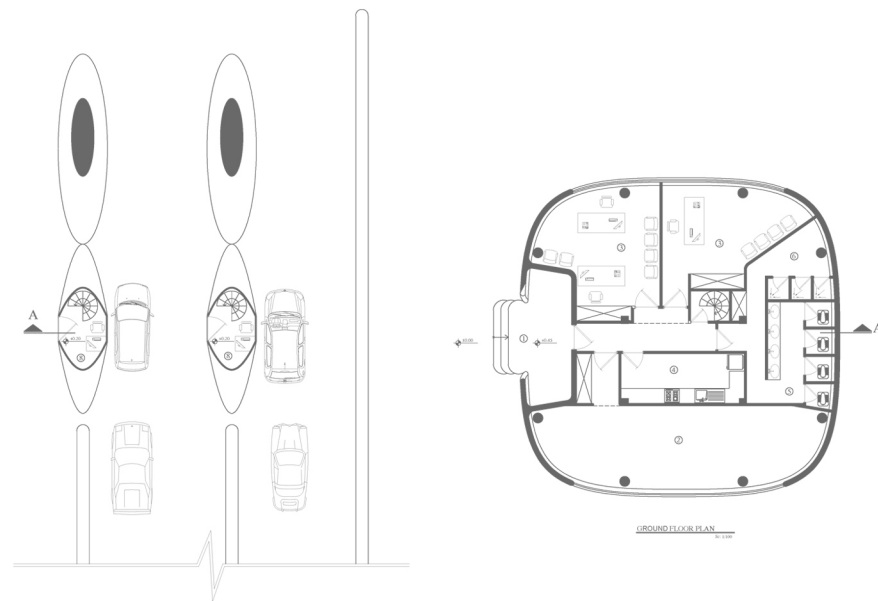
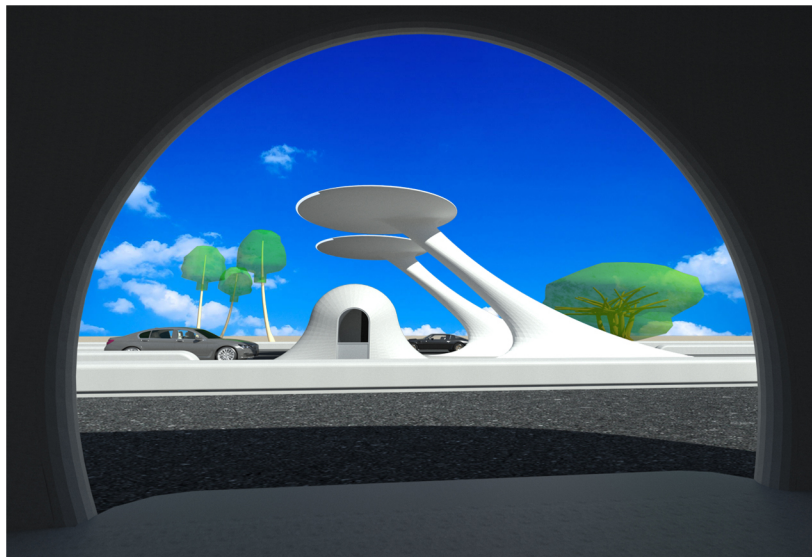
راننده و سرنشینان از درون آن سازه ی عظیم عبور می کنند و همزمان با این صعود، حلقه نیز همچون نشانی از پیمانی تازه مسیر را به اوج می برد. معماری منحنی و معماری فضایی در طراحی این اثر به کار رفته است. در نگاه بیرونی، این حلقه جاده را در آغوش گرفته، گویی پیمان و حرکت، دو جز جدایی ناپذیرند. فرم ساده و عین حال قدرتمند حلقه، از یک سو به جهان مدرن و اقتصاد بین الملل اشاره دارد و از سوی دیگر با مصالح بتن و رنگ سفید/خاکی، پیوندی با بستر اقلیمی منطقه برقرار می کند، در حقیقت این اثر پیوندگاه زمان است، جایی که علم و صنعت و مدرنیته ی آیندگان و تاریخ و سرگذشت گذشتگان در زمان حال به هم می رسند برای ایجاد بهترین اتفاقات.

این سردر، صرفاً یک دروازه نیست، یک آستانه است، مرزی میان درون و برون، میان ایران و جهان، پلی ارتباطی میان تمدن ها، عبور از آن به معنای ورود به چابهار است، به شهری که نقش استراتژیک و هویت بومی را در هم تنیده است. نورپردازی شبانه حلقه، آن را به چراغی روشن بدل می کند که در تاریکی می درخشد، به مانند یادآور ساحل شب تاب چابهار، درخشش آن، رهگذران را به سوی خود می خواند همچون یک راهنما و در حافله ی مسافران به عنوان نمادی از این سرزمین ماندگار می شود، همچون نگینی درخشان بر خاک گسترده ی ایران زمین. این اثر، تلفیقی از معنا، عملکرد و تجربه ی فضایی است.

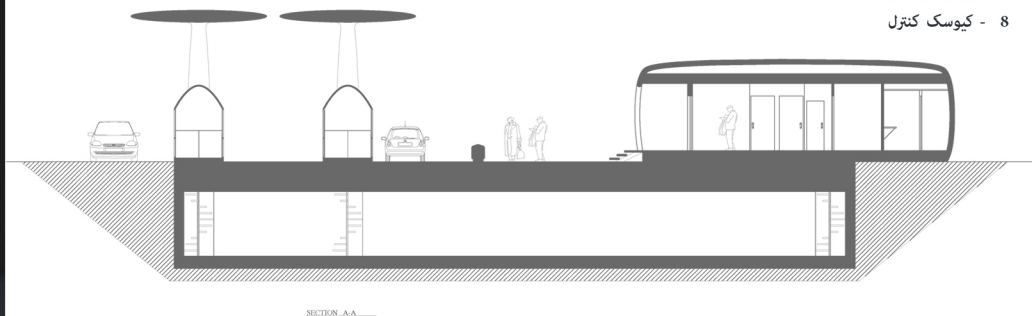

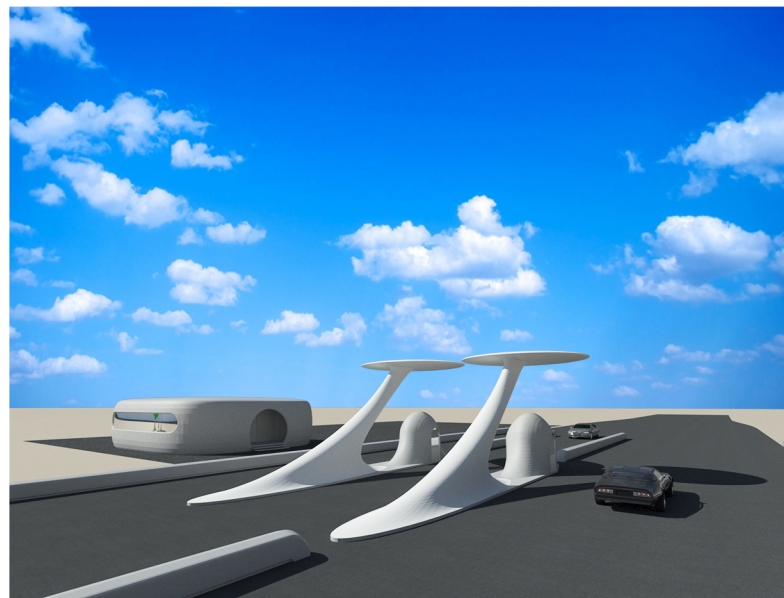
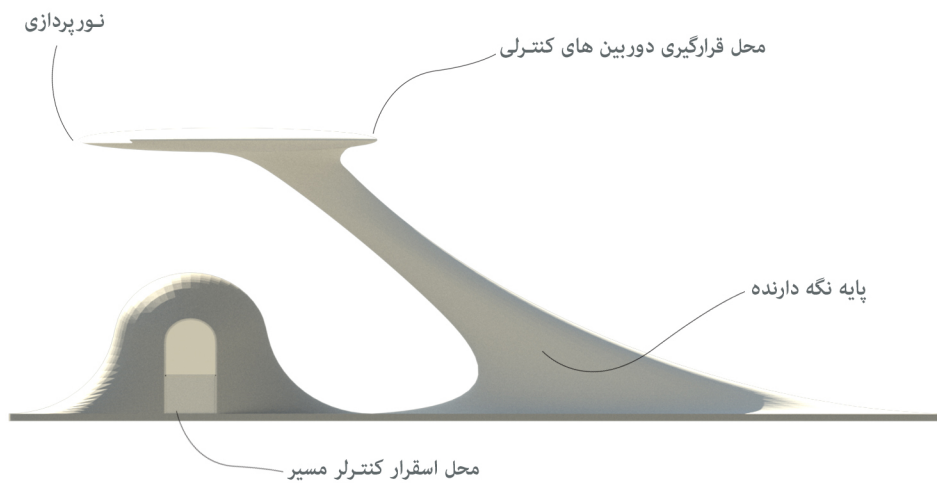
عملکرد کنترلی ورودی با استقرار دوربین ها و کیوسک های بازرسی تکمیل می شود اما فراتر از عملکرد، طرح می کوشد تجربه ای به یاد ماندنی بسازد، تجربه ای لحظه ای که مخاطب در آستانه ی حلقه قرار می گیرد و با دیدن حلقه ی پیمان متوجه می شود به سرزمینی متفاوت وارد شده است.

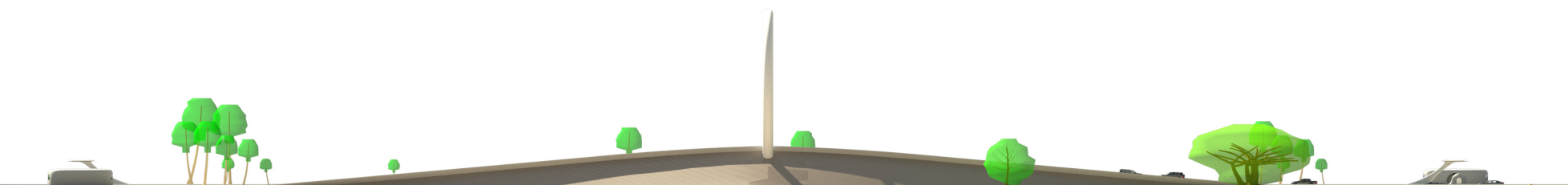
راهنما:

- 1 - ورودی
- 2 - نمازخانه
- 3 - اتاق اداری
- 4 - آبدارخانه (آشپزخانه)
- 5 - سرویس بهداشتی
- 6 - دوش
- 7 - زیرزمین (راهرو)
- 8 - کیوسک کنترل

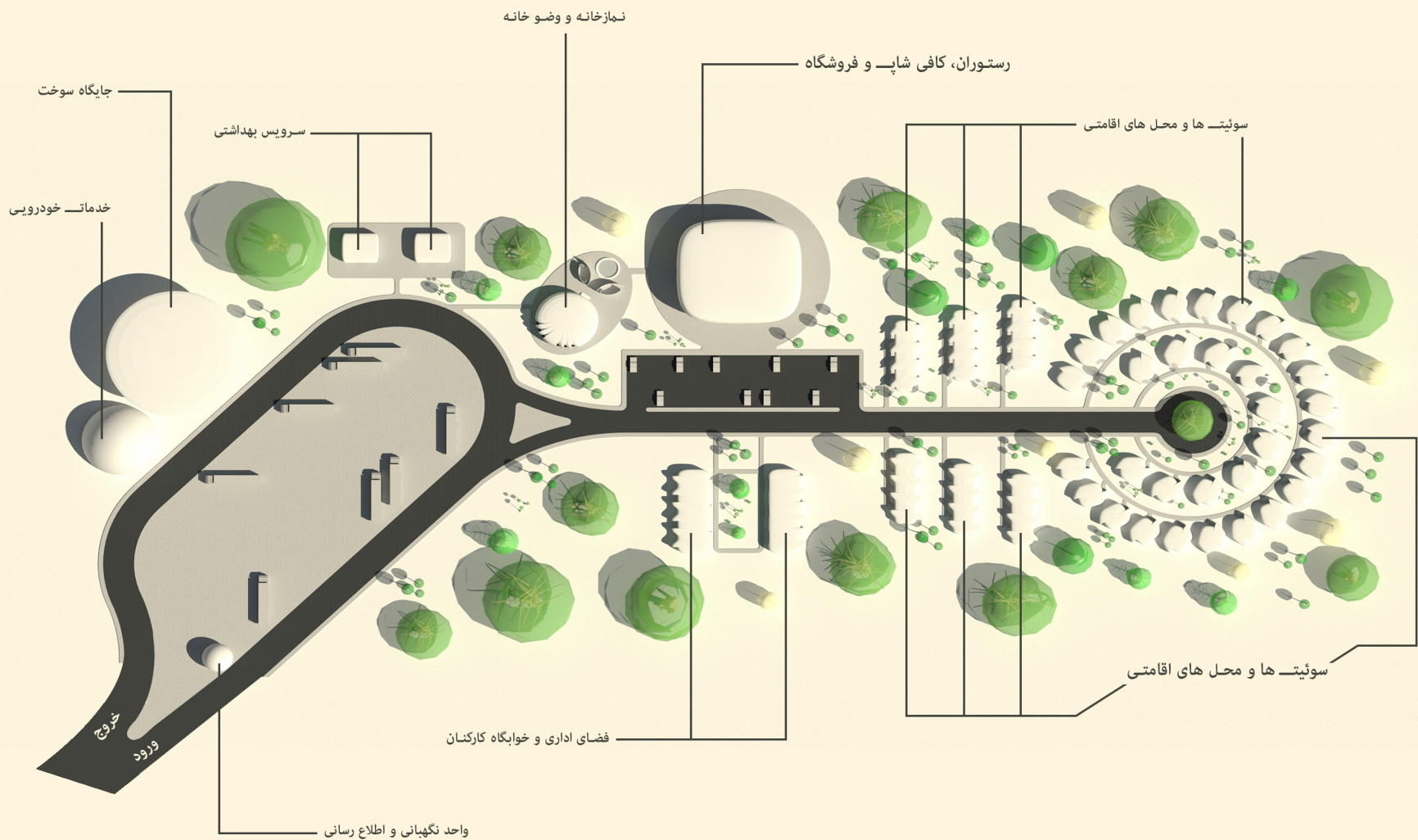

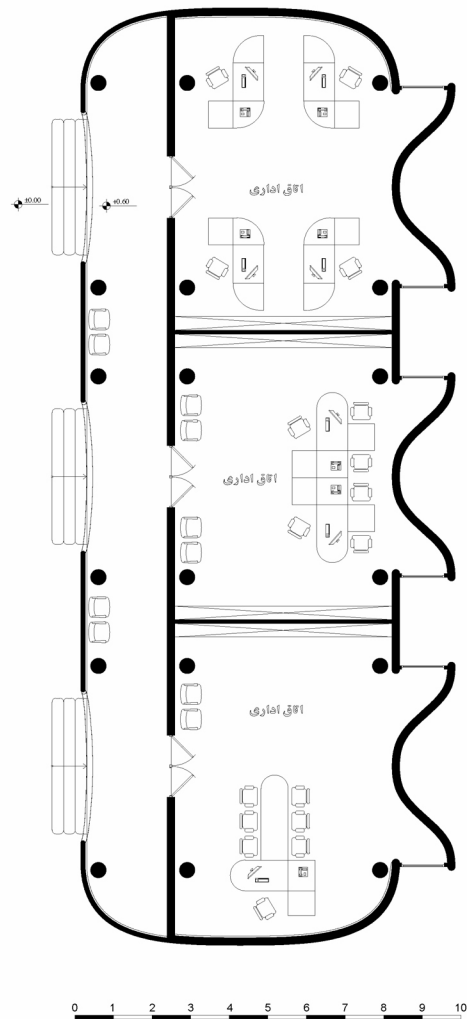
به دلیل شرایط اقلیمی منطقه، در طراحی این مجموعه از فرم های معماری فضایی استفاده شده است.

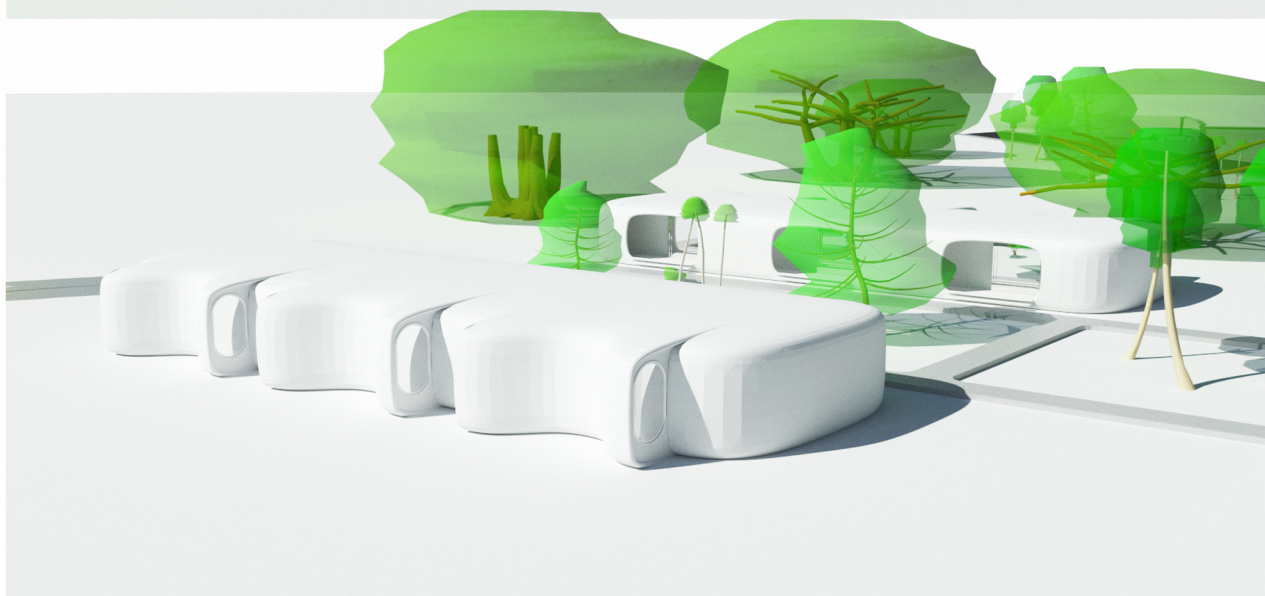
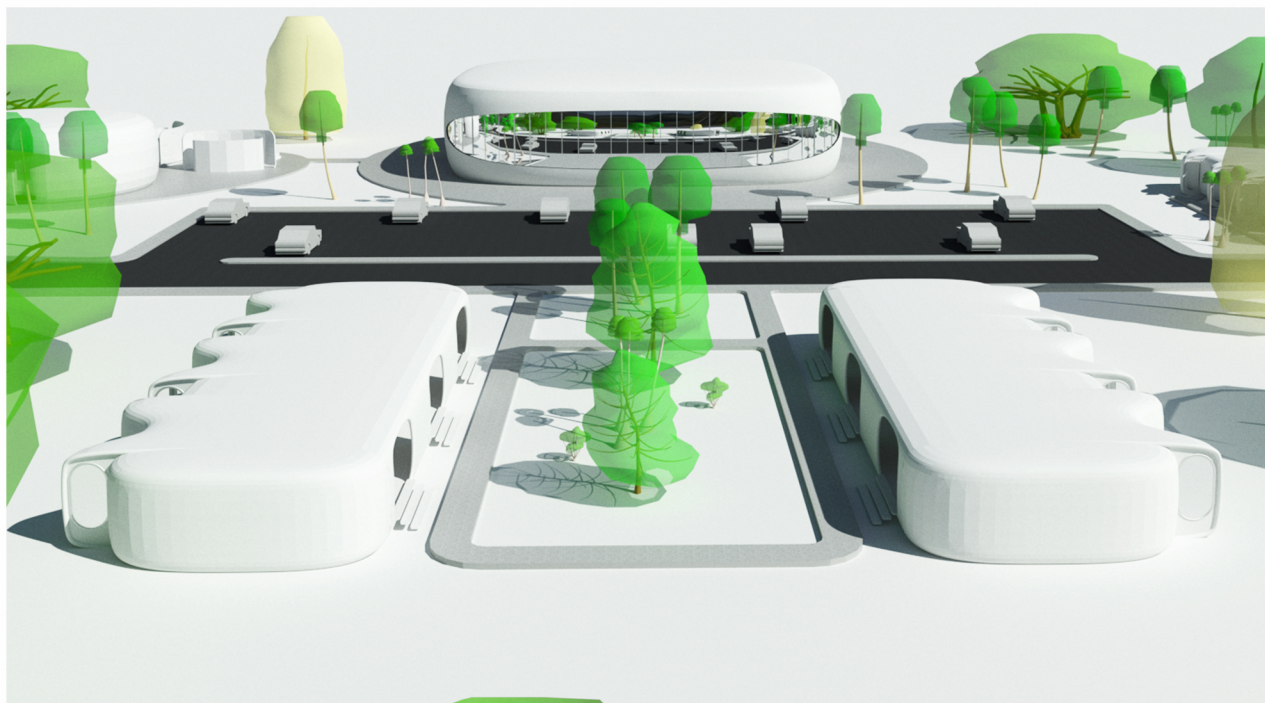

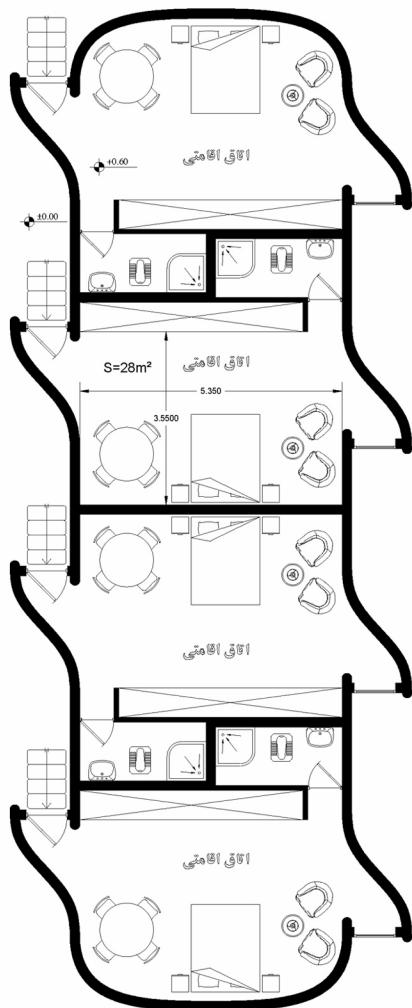
سایت پلان مجتمع خدماتی - رفاهی

فضای اداری

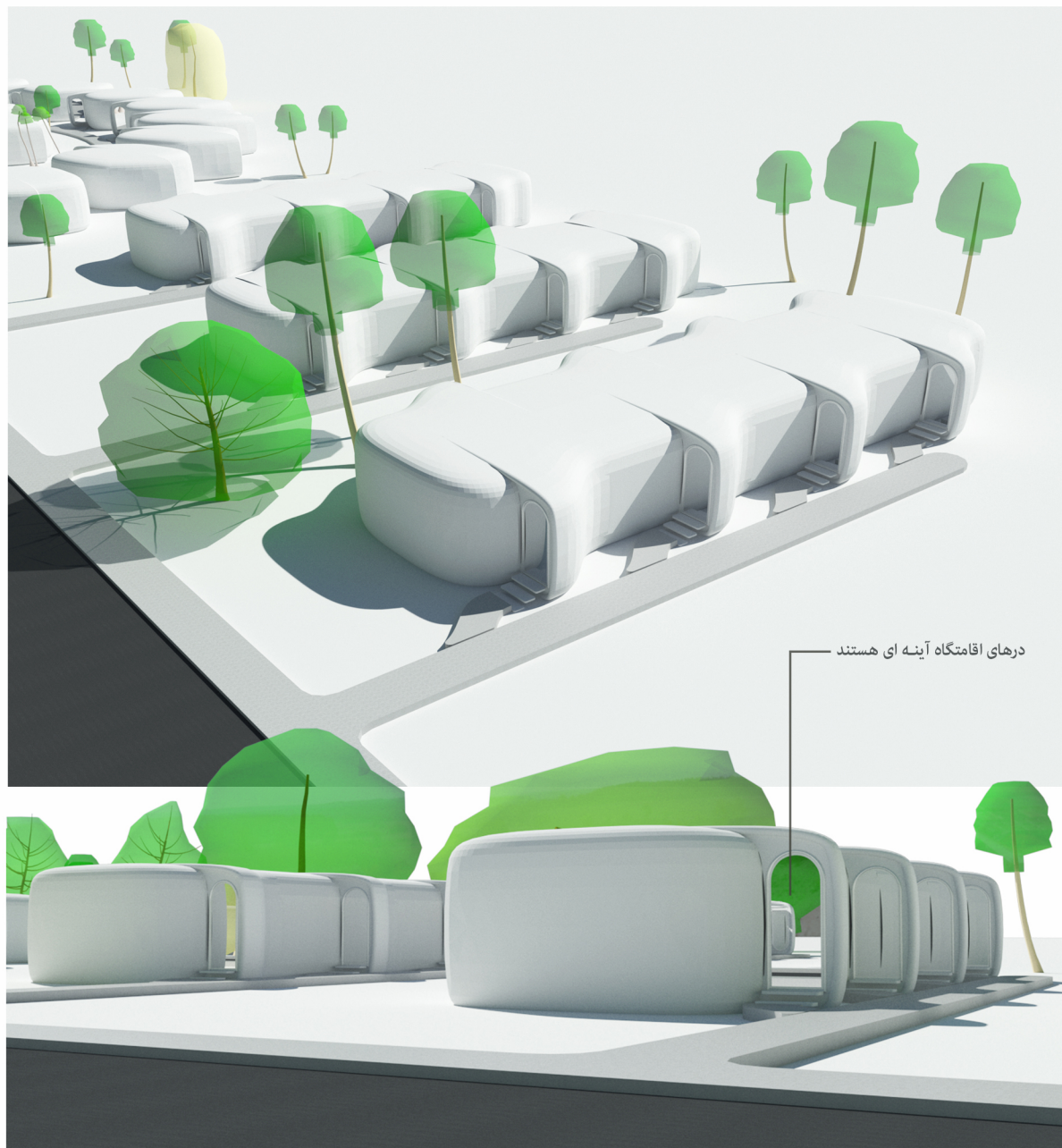

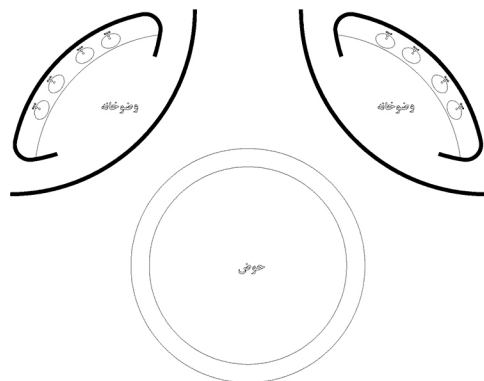
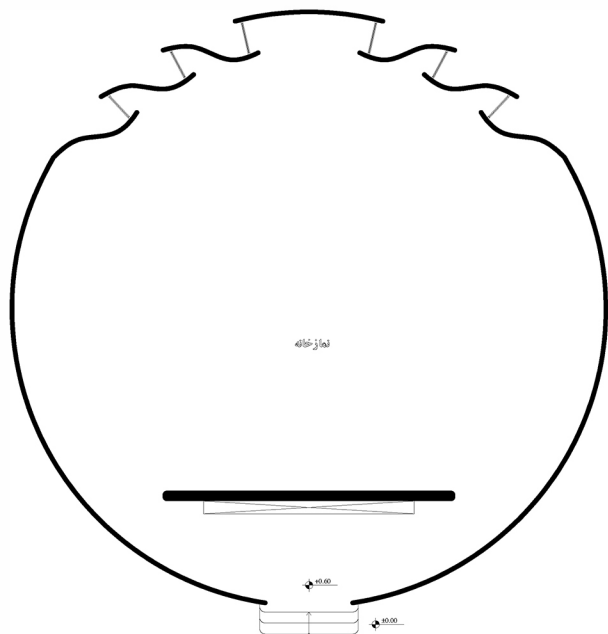

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

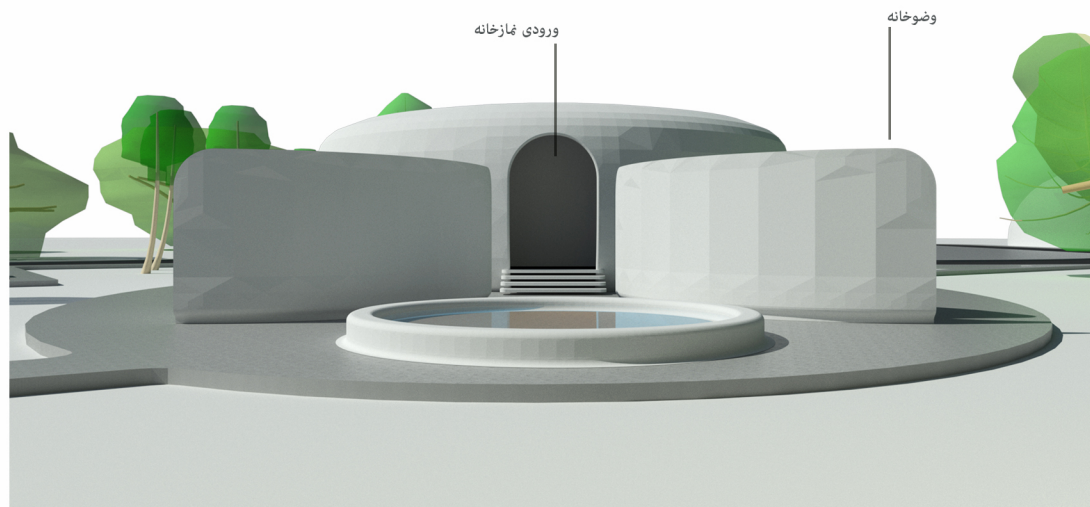
فضای اقامتی

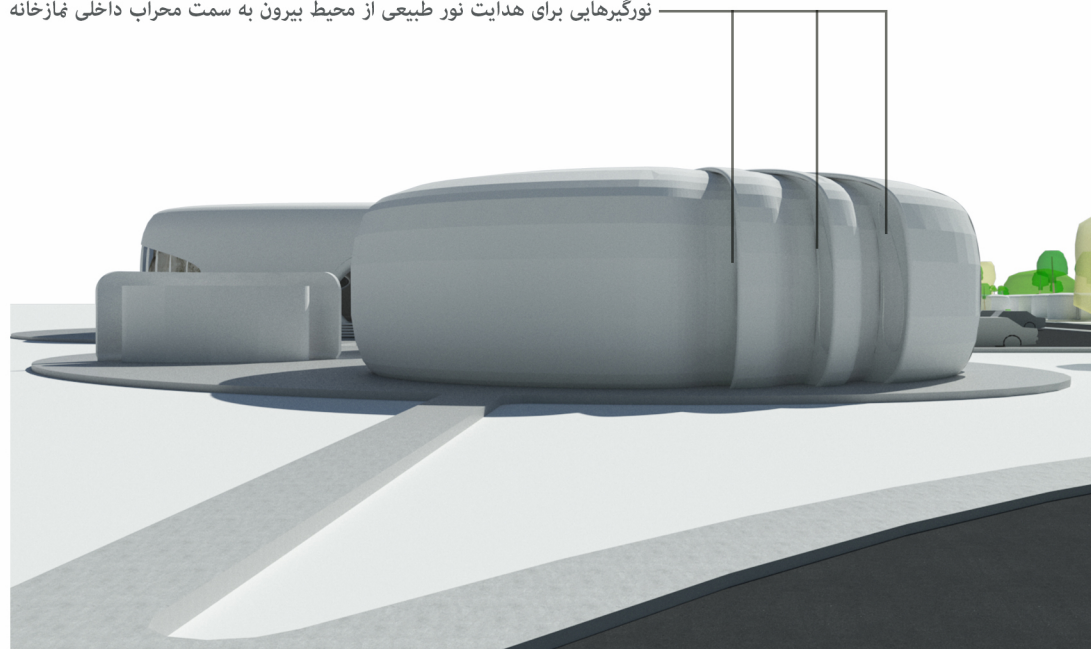

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

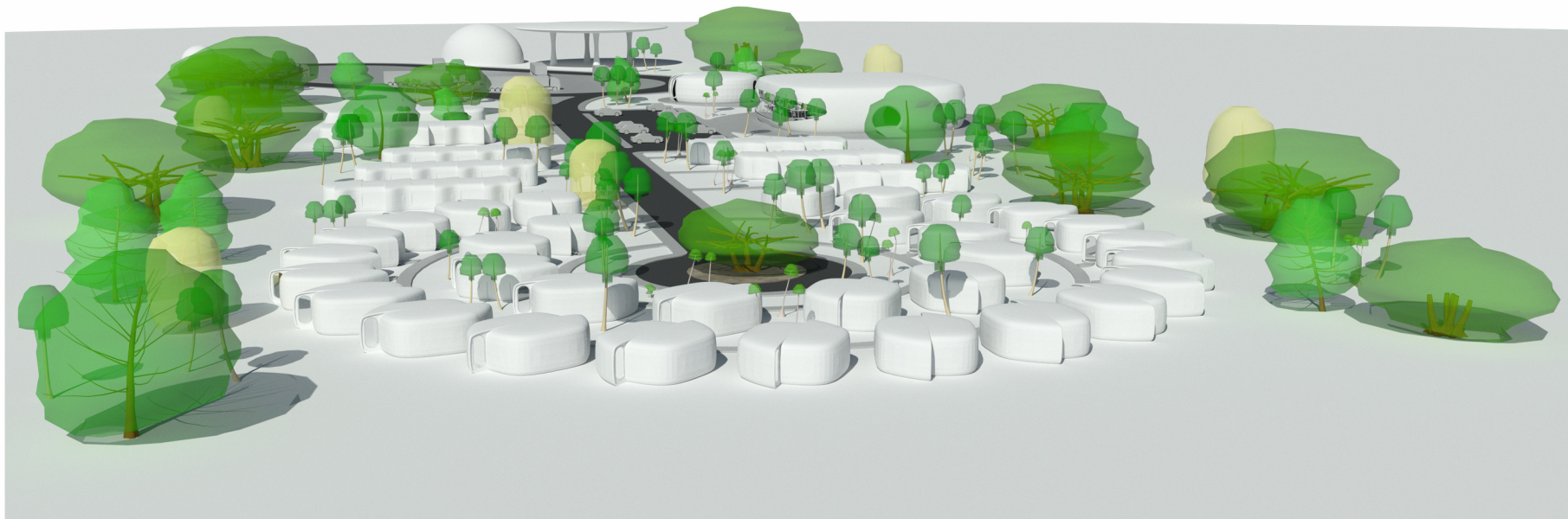
نمازخانه

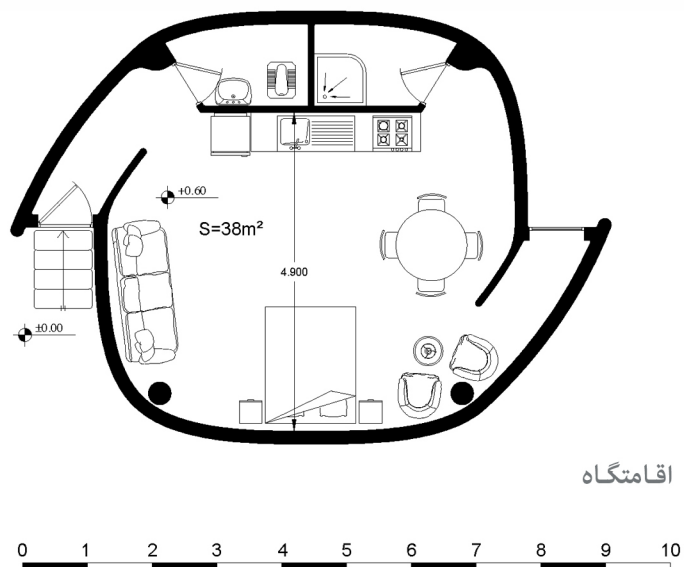
نورگیرهایی برای هدایت نور طبیعی از محیط بیرون به سمت محراب داخلی نمازخانه

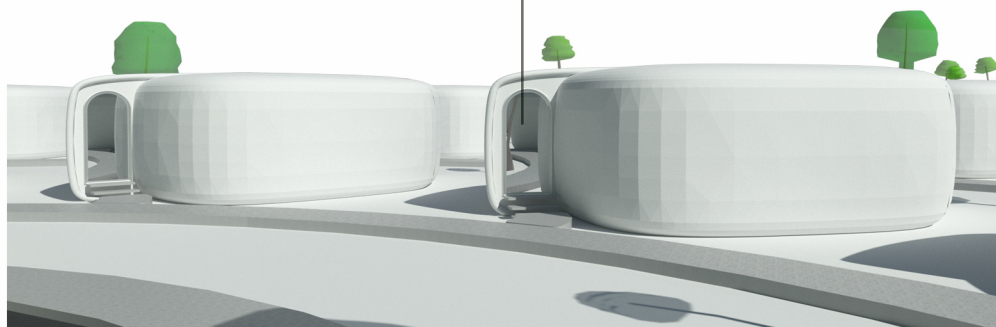

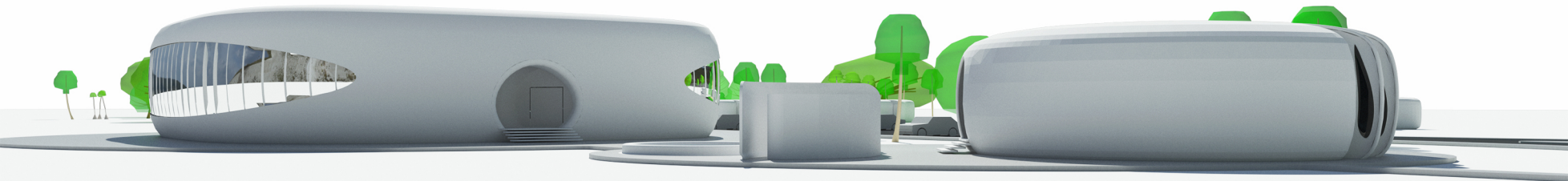
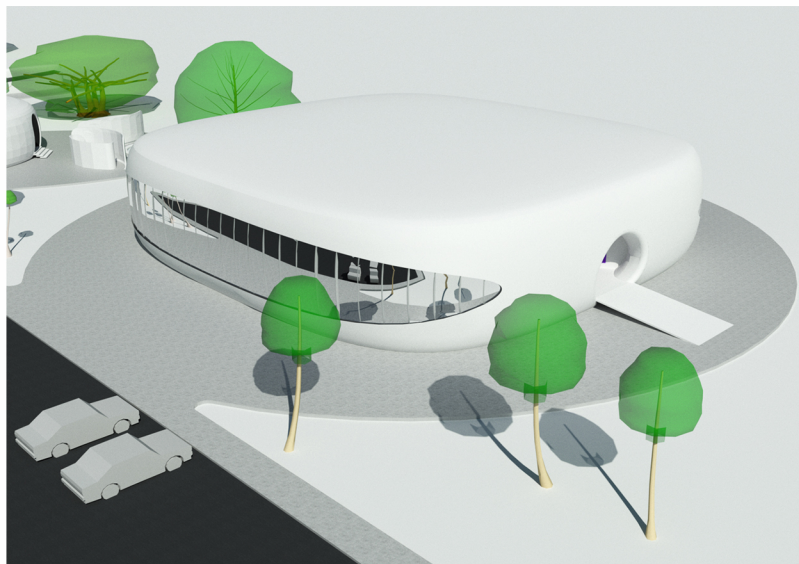
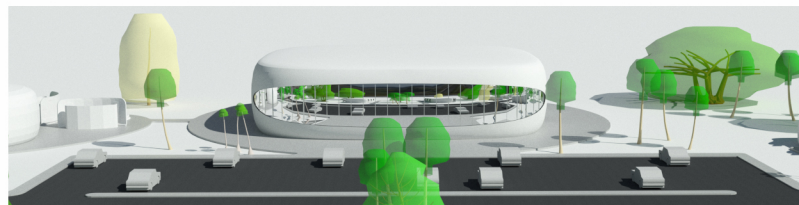
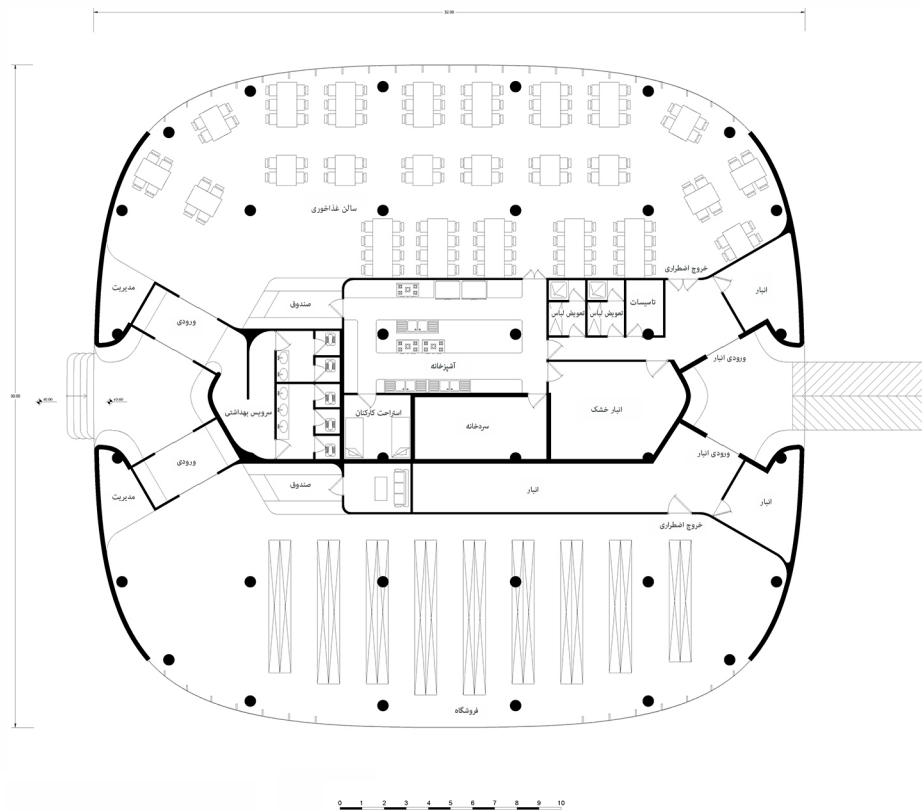
به دلیل شرایط اقلیمی منطقه، در طراحی این مجموعه از فرم های معماری فضایی استفاده شده است

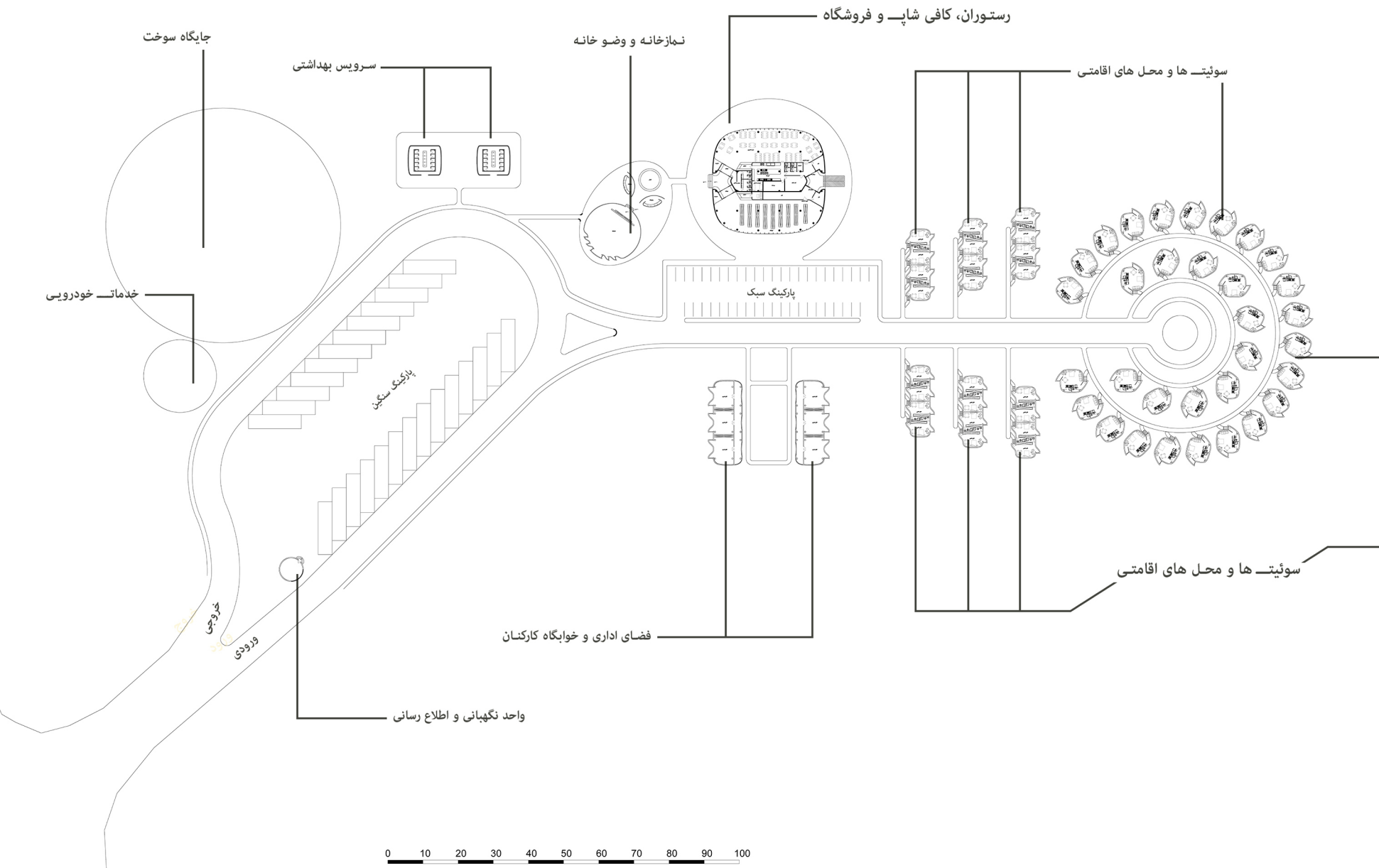
درهای اقامتگاه آینه ای هستند

رستوران، کافی شاپ و فروشگاه

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

سایت پلان مجموعه